

BÖLÜMLER

Antikacıdaki Bebek 9

Bebeğin Gizemi 19

Peri Ortaya Çıkıyor 25

Altın Yumurtlayan Bebek 33

Petra'nın Başına Gelenler! 39

Ekstra Lüks'e Doğru 45

Gizli Tehlike 54

Lavinia ve Petra Haydutların Elinde 63

Sihirli Yüzük İşbaşında! 73

Herkes Bir Arada 83

Antikacıdaki Bebek

Teo'nun annesi çocuklara, özellikle çok küçüklere tahammül edemiyordu. Ne kadar küçüklerse o kadar az seviyordu onları.

Bebeklerin yemek yeme, uyuma, yıkanıp giydirilme gibi, bitmeyen bütün o ihtiyaçlarından dolayı, yetişkinlerin evde kalıp, olur olmaz saatlerde ufaklıklara bakmasını, onlarla ilgilenmesini çok sıkıcı ve tatsız buluyordu.

Teo, ailesinin adını sürdürme gerekliliğini kendi başına çözmek zorundaydı. Hayatının ilk altı yılında, Linda adında, neşeli ve sevgi dolu,

genç bir çocuk bakıcısına emanet edilmişti.

Linda, çocuk ancak birinci sınıfa başladığında bakıcılık işinden ayrılmıştı. Yolun karşısındaki araba tamircisiyle evlenmişti ve her sabah, penceresinin tozunu aldığı bezi silmelerken Teo'yla selamlaşıyordu.

Teo kendine göz kulak olabilecek kadar büyümüşü artık. Okulda, ona hep çikletinin yarısını veren Valentina adlı bir kızla sevgili olmuşlardı. Sonra, gençler arasında sık görüldüğü gibi, Valentina başka birine (dördüncü sınıftan, ona hiç bakmayan "büyük" birine) tutulmuş ve Teo'yu terk etmişti.

Ancak, araları bozulmamıştı ve Teo hep pazar günleri öğleden sonra Valentina'nın evine oynamaya gidiyordu. Valentina'nın her tür oyuncakla dolu çok büyük bir sepeti vardı: Robot, uzaktan kumanda aletleri, yapbozlar... Ama Teo en çok, oyuncak bebekleri çocuk yapıp evcilik oynamayı seviyordu.

Annesi ona takılıyor; "Utanç verici! Kız çocuğu gibi bebeklerle oynuyorsun!" diyordu. Ama oğlu evdeyken, arkadaşlarının çocukları gibi odasında koşturmak, duvarlara top fırlatmak, oyuncaklarını yere atıp makineli tüfekle tarayıp bağırarak yerine, oyuncak ayılarını soyup giydirdiği için memnundu aslında.

Bir gün Valentina, okula çok mutlu ve heyecanlı bir

halde geldi ve, "Bir kız kardeşim oldu," diye bildirdi.

Teo bir hafta sonra arkadaşının evine, adı Valeria olan yeni doğmuş bebeği görmeye gitti. Valentina beşiği sallarken, biberonu ve miniminnacık giysileri sürekli düzelterek epey havalara giriyordu. Herkese Valeria'nın, dik tutamadığı başını yastıktan yukarı kaldırdığını ve ablasının parmağını tutup kuvvetle sıkabildiğini gururla gösteriyordu.

Teo ona hayran kalmıştı. Eve döndüğünde hemen annesinin yanına gidip, "Ben de bir kız kardeş istiyorum," dedi.

Annesi, "Rüyanda bile göremezsin!" diye yanıtladı. "Bir, bebek eksikti! O bitmez tükenmez ciyaklamaların başlamasına katlanamam. Üç saatte bir emzirmeler, uykusuz geceler, kirli çamaşır dağı, dakka huzur yok... Deliye döner insan!"

Teo birkaç gün sonra tekrar başladı. "Bir bakıcı tutabiliriz, değil mi? Linda'nın kuzenini çağırabiliriz. Geçen gün ona rastladım, çocuk bakıcılığı diploması aldığını söyledi bana."

Annesi, "Unut bunu!" dedi. "O işler artık bir servete mal oluyor. Hem zaten bir çocuk büyüttüm. Bana yeter de artar."

Bir ay sonra Teo yeniden denedi. "Küçük kız kardeşimle ben ilgilenebilirim," diye öneride bulundu. "Valentina'nın annesinin nasıl yaptığına çok iyi baktım. Kolaya benziyor. Sen evde küçük bir bebeğin bulunduğunun farkına bile varmazsın..."

Annesi gülmeye başladı. "Bebekler, oyuncak değildir. Kes şu vızırardanmayı Teo. Bir daha bundan söz ettiğini duymak istemiyorum artık, anladın mı?"

Teo yakınmak için babasına gitti. "Niçin bütün okul arkadaşlarımdan bir kız ya da erkek kardeşi var da benim yok?"

Babası, "Abartma Teo," dedi. "Sınıfının en az yarısı senin gibi tek çocuk. İkinci çocuk büyük bir sorumluluk. Zaten bir çocukla ilgilenmek yeterince yorucu. Annen istemiyorsa ben zorla kabul ettiremem."

"Ama sen... sen olsan ne yapardın?"

"Benim ne düşündüğümün önemi yok. Bazı kararları iki kişinin alması gerekir."

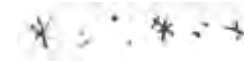
"Yo, hayır! Üç kişinin alması gerekir!" diye karşı çıktı Teo. "Sen ve ben, ikimiz anlaşırsak annem çoğunluğun kararını kabul etmeli."

"Aptalca şeyler söyleme! Oyun oynamayı düşünmelisin sen. Büyüyüp kendi aileni kurduğun zaman istediğin kadar bebeğin olur."

Teo, "Üff! İyi ama büyümeme daha çok var!" diye söylendi. O, küçük kız kardeşini hemen istiyordu.

Sonunda karar verdi: "Gerçek bir kardeşim olmazsa, annemden gizli, sahte bir bebek satın alacağım."

Elbette, oyuncak bir bebeği kastediyordu Teo. Hani şu yenidoğanlara benzeyen, yumuşak plastik oyuncak bebekleri.

Teo ertesi gün kumbarasını kırdı, parasını saydı ve birkaç ay önce, Valentina'yla merkezdeki bir oyuncakçıda gördükleri, fiyatı uygun bebeklere bakmak için hemen dışarı çıktı.

Bir mağazanın dışarıya uzanan basamağına taktığı sırada, kaldırımında hızla yürüyordu. Kendinden emindi. Ayağını yanlış basan o değildi. Basamak, şim-